Temat: Klasy w języku C++

Klasy:

- **Klasa** definiuje dane (zmienne) oraz zachowanie bytów (funkcje) operujących na tych danych.
 - Zmienne w klasie nazywamy <u>polami</u>, a funkcje na nich działające nazywamy <u>metodami</u>.
 - Klasy stanowi wzór, na podstawie którego powołane są do życia konkretne jej egzemplarze zwane obiektami.
- Różnica pomiędzy strukturą a klasą polega na tym, że w strukturach wszystkie pola / metody są domyślnie publiczne, a w klasach prywatne.

Jak używać klas:

Konstrukcja klas jest analogiczna do konstrukcji struktur

```
class nazwa {};
```

```
#include <iostream>
 1
 2
     using namespace std;
 3
 4
    ⊟class Klasa {
 5
          int pole;
 6
     public:
 7
          Klasa(int wartosc) {
 8
              pole=wartosc;
 9
10
          void metoda() {
              cout<<"pole="<<++pole<<endl;
11
12
    L};
13
14
15
     int main()
16
    □{
17
          Klasa k(10);
18
          k.metoda();
19
          k.metoda();
20
          k.metoda();
21
          return 0;
22
```

Hermetyzacja:

Hermetyzacja - pozwala sterować dostępem do pól i metod, które nie powinny być dostępne "na zewnątrz" w sposób bezpośredni.

```
#include <iostream>
 1
 2
      using namespace std;
 3
 4
    ⊟class Herm {
 5
          int pole prywatnel;
 6
          void metoda prywatnal() {cout<<"Pryw1"<<endl;}</pre>
 7
      private:
 8
          int pole prywatne2;
 9
          void metoda prywatna2() {cout<<"Pryw2"<<endl;}</pre>
10
11
          int pole publiczne;
12
          void metoda publiczna() {cout<<"Publ"<<endl;}</pre>
13
      protected:
14
          int pole_chronione;
15
          void metoda chroniona() {cout<< "Chron"<<endl;}</pre>
16
17
18
      int main()
19
    □{
20
          Herm p;
21
          p.pole publiczne=12;
22
          p.metoda publiczna();
23
          return 0;
24
```

- public elementy zadeklarowane w tej sekcji we wszystkich miejscach programu,
- private elementy zadeklarowane w tej sekcji mogą być wykorzystywane wyłącznie przez metody składowe danej klasy.
- protected elementy zadeklarowane w tej sekcji mogą być wykorzystywane przez metody składowe danej klasy lub klasy po niej dziedziczące (więcej pojawi się na kolejnych zajęciach)

this->pole (ponieważ nazwa

this->pole ⇔ (*this).pole

jak nazwa pola)

argumentu metody jest taka sama

Wskaźnik do obiektu this:

22

23

24

k.metoda();

return 0;

cout<<"odczytano:"<<k.metoda2()<<endl;</pre>

```
#include <iostream>
                                                        class TH2 {
 2
      using namespace std;
                                                             int pole;
 3
                                                        public:
   □class TH {
 4
                                                             TH2(int pole) {
 5
          int pole;
                                                                 this->pole=pole;
 6
     public:
 7
          TH(int pole) {
 8
              this->pole=pole;
                                                             void metoda() {
 9
                                                                 ++pole;
10
          void metoda() {
                                                                 cout<<"pole="<<metoda2()<<endl;
11
              ++this->pole;
             cout<<"pole="<<this->metoda2()<<endl;</pre>
12
                                                             int metoda2() {
13
                                                                 return pole;
14
          int metoda2() {
15
             return this->pole;
16
                                                        };
17
18
                                                                 this->nazwa_pola daje dostęp do
19
     int main()
                                                                 nazwa_pola,
20
21
          TH k(10);
                                                                 this-> można opuścić, z wyjątkiem:
```

Przeciążanie metod:

```
#include <iostream>
 2
      using namespace std;
 3
 4

□class PM {
 5
          double bilans=0;
 6
      public:
 7
          void dodaj(int a) {bilans+=a;}
 8
          void dodaj(double a) {bilans+=a;}
 9
          void dodaj(int a, int b) {bilans+=a+b;}
10
          void dodaj(double a, double b) {bilans+=a+b;}
11
          void dodaj(int a, double b) {bilans+=a+b;}
12
          void dodaj(double a, int b) {bilans+=a+b;}
13
          void wypisz() {cout<<"bilans="<<bilans<<endl;}</pre>
14
     -};
15
      int main()
16
17
          PM p;
18
          p.dodaj(1,1.2);
19
          p.dodaj(1);
20
          p.dodaj(2.2,3.3);
21
          p.wypisz();
22
          return 0;
```

Lista inicjalizacyjna konstruktora:

```
#include <iostream>
                                                                         a=1, b=2
 2
      using namespace std;
 3
                                                                         0b=6
    □class Prost {
 4
 5
          double a, b, P, Ob;
 6
      public:
                                                                         a=3.3. b=4.4
 7
          Prost(double x, double y): a(x), b(y) {
 8
              P=a*b;
 9
              0b=2*a+2*b;
10
          void wypisz() {
11
              cout<<"a="<<a<<", b="<<b<<endl;
12
13
               cout<<"P="<<P<<endl;
14
               cout<<"Ob="<<Ob<<endl<<endl;
15
                                                      this->nazwa_pola daje dostęp do
16
                                                      nazwa_pola,
17
18
      int main()
                                                      this-> można opuścić, z wyjątkiem: this-
19
                                                      >pole (ponieważ nazwa argumentu
20
          Prost p1(1,2), p2(3.3,4.4);
                                                      metody jest taka sama jak nazwa pola)
21
          p1.wypisz();
                                                      this->pole ⇔ (*this).pole
22
          p2.wypisz();
23
          return 0;
24
```

Lista inicjalizacyjna w czytelny sposób oddziela część konstruktora, odpowiedzialną za nadanie wartości pól, od części konstruktora, realizującej bardziej złożone operacje na polach w celu przygotowania obiektu do pracy.

Wiele konstruktorów, jeden destruktor:

- Klasa może mieć wiele konstruktorów. Muszą one się różnić typami lub ilością parametrów. Domyślnie konstruktor jest bezargumentowy i nie potrzeba go definiować.
- Klasa może posiadać tylko jeden destruktor. Destruktor nie posiada parametrów. Jeśli nie ma takiej potrzeby, to nie trzeba go definiować.

```
#include <iostream>
 2
      using namespace std;
 3
 4
    ⊟class Suma {
 5
          int a, b, c;
 6
     public:
 7
          Suma() \{a=0; b=0; c=0;\}
 8
          Suma(int x) {a=x; b=0; c=0;}
          Suma (int x, int y) {a=x; b=y; c=0;}
 9
          Suma (int x, int y, int z) {a=x; b=y; c=z;}
10
          ~Suma() {cout<<"destruktor: "<<suma()<<endl;}
11
          int suma() {return a+b+c;}
12
          void wypisz() {cout<<"suma="<<suma()<<endl;}</pre>
13
14
     -};
15
16
      int main()
17
18
          Suma s1, s2(1), s3(1,2), s4(1,2,3);
19
          s1.wypisz();
                                                suma:
20
          s2.wypisz();
          s3.wypisz();
21
22
          s4.wypisz();
23
          return 0;
24
```

Pole i metody statyczne:

Pole statyczne (zmienna klasowa) jest wspólna dla wszystkich obiektów danej klasy.

```
#include <iostream>
 1
 2
      using namespace std;
 3
 4
      class ST {
 5
          static int pole;
 6
      public:
 7
          void metoda() {
 8
              ++pole;
 9
              cout<<"pole="<<pole<<endl;
10
11
12
      int ST::pole=0; //definicja pola statycznego
13
      int main()
14
15
          ST s1, s2;
16
          s1.metoda();
17
          s1.metoda();
18
          s2.metoda();
19
          return 0;
20
21
```

- Metody statyczne mogą być wywoływane, gdy nie ma obiektów. Trzeba użyć operatora zakresu.
- Metody statyczne mogą jedynie korzystać z pól statycznych i innych metod statycznych. Nie ma wskaźnika this.

```
#include <iostream>
 1
 2
      using namespace std;
 3
    ⊟class MST {
 4
 5
          static int pole;
 6
      public:
 7
          static void metoda() {
               ++pole;
 8
               cout<<"pole="<<pole<<endl;</pre>
 9
10
     L};
11
12
      int MST::pole=0;
13
14
15
      int main()
16
          MST::metoda();
17
          MST::metoda();
18
19
          MST::metoda();
20
          MST m;
          m.metoda();
21
22
          return 0;
23
```

Referencje:

- Wraz ze wskaźnikami poznaliśmy referncje, które w pewnym sensie nadają nową nazwę zmiennej:
 - Typ & nazwa = zmienna;
- Poprzez <u>referencje</u> przekazujemy **obiekty** jako **argumenty metod.**

```
Operator & oznacza
 1
      #include <iostream>
                                                     referencję, umieszczony w
 2
      using namespace std;
                                                   deklaracji parametru oznacza
 3
 4
    □class Kopia {
                                                    przekazanie przez zmienną.
 5
          double a=0, b=0;
 6
      public:
          Kopia(double x, doubly) {a=x; b=y;}
 7
          Kopia(const Kopia& k) {a=k.a; b=k.b;}
 8
 9
          ~Kopia() {cout<<"destruktor: "<<suma()<<endl;}
10
          int suma() {return a+b;}
          void wypisz() {cout<<"Suma="<<suma()<<endl;}</pre>
11
12
     L};
13
14
      int main()
15
    \square{
          Kopia k1(1,2), k2(3,4), k3(k1), k4(k2);
16
17
          k1.wypisz();
18
          k2.wypisz();
19
          k3.wypisz();
20
          k4.wypisz();
21
          return 0;
22
```

Zadania do samodzielnej realizacji:

- 1. (2p) Zdefiniuj klasę o nazwie *Zliczanie* zawierającą:
 - a) jedno statyczne pole prywatne,
 - b) statyczną metodę *ile()* zwracającą liczbę aktualnie istniejących obiektów tej klasy. Przetestuj działanie metody *ile()*.
- 2. (3p) Zdefiniuj klasę o nazwie **Prost** zawierającą:
 - a) dwa pola prywatne **a** i **b** typu double opisujące długości boków prostokąta,
 - b) konstruktor domyślny (bez parametrów) tworzący kwadrat o boku 1,
 - c) konstruktor jednoparametrowy tworzący kwadrat o podanym boku,
 - d) konstruktor dwuparametrowy tworzący prostokąt o podanych bokach,
 - e) metody *getA()* i *getB()* zwracające odpowiednie boki prostokąta,
 - f) metodę dIPrzekatnej() zwracającą długość przekątnej prostokąta,
 - g) metodę pole() zwracającą pole powierzchni prostokąta,
 - h) metodę **obwod()** zwracającą obwód prostokąta,
 - i) metodę *czyWiekszyNiz(Prost&)* zwracającą *true* gdy ten prostokąt ma większe pole od tego przekazanego w parametrze, a *false* w przeciwnym przypadku,
 - j) metodę info() wypisującą informację o prostokącie, np. w formie "Prost[a, b]", gdzie a i b to wartości długości boków prostokąta.

Przetestuj wszystkie zdefiniowane konstruktory i metody.